

- мотивацію і здатність до творчого застосування математичного інструментарію в психології.

Віталій Кабашинюк
кандидат медичних наук, доцент,
м. Хмельницький

Організаційні форми навчання при викладанні дисциплін медичного спрямування в немедичних навчальних закладах

Форма навчання – це організована взаємодія викладача та учнів, студентів. Форма навчання може бути спрямована як на теоретичну, так і на практичну підготовку останніх. Наразі загальноприйнятими формами організації навчальної роботи при викладанні дисциплін медичного спрямування у студентів спеціальності «Фізична терапія, ерготерапія» є групові (лекція, практичне, лабораторне заняття, підсумкове заняття) та індивідуальні (самостійна робота, домашнє завдання контрольна робота для студентів заочної форми навчання, науково-дослідна робота, виробнича практика). У кожній формі ступінь самостійності студентів різна.

При викладанні дисципліни «Основи медичних знань»ми застосовували такі форми організації навчання:

- 1) парна форма навчання (викладач – студент);
- 2) групова (викладач – студентська група);
- 3) колективна - спілкування між викладачем і парами студентів, які динамічно змінюються (склад пар студентів постійно змінюється, кожний по черзі спілкується з усіма членами групи);
- 4) індивідуальне навчання (самостійна робота студента).

Суть колективного навчання полягає в тому, що на практичному занятті студенти працюють в парах, де один виступає в ролі потерпілого, а інший у ролі парамедика. Склад пар постійно змінюється. При такій організації заняття кожний студент перебуває в різних ролях і може чомусь навчитися від інших студентів та передати свої знання колегам. Таким чином, колектив навчає та виховує кожного із своїх членів. Досвід свідчить, що колективний спосіб навчання сприяє значному підвищенню ефективності навчального процесу.

У ході практичного заняття студенти повинні оволодіти вміннями та навичками роботи з пацієнтом: обстеження, виявлення ступеня та тяжкості порушень його життєдіяльності, надання першої домедичної допомоги, способів транспортування тощо.

Підготовка майбутніх фізичних терапевтів вимагає розвитку в них інтелектуальних умінь, тому характер самостійних завдань на заняттях спрямований на необхідність аналізувати ситуацію, приймати невідкладні рішення. Для цього відповідно до тем практичних занять широко застосовуємо клініко-ситуаційні задачі. Наприклад: Під час проходження виробничої практики студентка Н. прострочила палець на швейній машині. Відчула біль, виникло пошкодження шкіри, з'явилась крапля червоної крові. Проаналізуйте, яке виникло пошкодження, ускладнення. Надайте першу домедичну допомогу в повному обсязі.

Кожний розділ дисципліни завершується підсумковим заняттям, на якому перевіряється володіння практичними навичками, вміння розв'язувати клініко-ситуаційні задачі.

Викладання дисциплін медичного спрямування здійснювалось на основі таких принципів навчання: принцип врахування зв'язку процесу навчання з вихованням та розвитком особистості; принцип науковості, принцип професійної спрямованості, принцип системності, принцип доступності, принцип проблемності, принцип творчої активності студентів, принцип наочності, принцип створення необхідних умов, принцип інтегративності навчання та принцип гуманізації. Усі принципи взаємопов'язані та одночасно проявляються в навчальному процесі.